

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 148/15

U Luxembourg u 17. prosinca 2015.

Presuda u predmetu C-419/14
WebMindLicenses kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám
Főigazgatóság

**Prijenos znanja i iskustva koje omogućuje korištenje erotske internetske stranice
livejasmin.com iz Mađarske u Maderu, gdje se primjenjuje niža stopa PDV-a, ne
znači sam po sebi zlouporabu**

*Međutim, taj prijenos predstavlja zlouporabu kada je njegov cilj prikrivanje činjenice da se
internetska stranica u stvarnosti koristi iz Mađarske*

WebMindLicenses (WML) je mađarsko trgovačko društvo čiji je vlasnik mađarski poduzetnik György Gattyán. Društvo WML je 2009. na temelju ugovora o licenciji dalo u najam društvu Lalib s poslovnim nastanom u Maderi (Portugal) znanje i iskustvo koje omogućuje korištenje internetske stranice „livejasmin.com“. Preko te internetske stranice pružaju se erotske interaktivne audiovizualne usluge koje omogućuju sudjelovanje u realnom vremenu fizičkih osoba koje se nalaze u čitavom svijetu.

Na temelju poreznog nadzora društva WML prvostupanjsko porezno tijelo zaključilo je da prijenos znanja i iskustva društva WML društvu Lalib nije odgovarao stvarnoj gospodarskoj transakciji te da je znanje i iskustvo u stvarnosti koristilo društvo WML s mađarskog državnog područja. U tim uvjetima to je porezno tijelo procijenilo da je PDV koji je povezan s tim korištenjem trebalo platiti u Mađarskoj, a ne u Portugalu, te je stoga naložilo društvu WML plaćanje različitih iznosa, među kojima iznos od 10.293.457.000 mađarskih forinti (HUF) (oko 33.145.618 eura) s osnove PDV-a, iznos od 7.940.528.000 HUF (oko 25.568.574 eura) s osnove novčane kazne i iznos od 2.985.262.000 HUF (oko 9.612.602 eura) s osnove kazni zbog zakašnjenja.

Društvo WML je podnijelo tužbu protiv odluke poreznog tijela Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Sud za upravne i radne sporove u Budimpešti, Mađarska). Taj nacionalni sud pita Sud koje okolnosti treba uzeti u obzir kako bi se ocijenilo predstavlja li zlouporabu ugovorna konstrukcija koja je korištena za prijenos znanja i iskustva, koje omogućuje korištenje predmetne internetske stranice, iz Mađarske u Portugal. Također pita dopušta li Povelja Europske unije o temeljnim pravima poreznim tijelima država članica da pribave dokaze koji su prikupljeni tajno u okviru kaznenog postupka.

Svojom danas donesenom presudom Sud odgovara, kao prvo, kako bi se zaključilo da je predmetni ugovor o licenciji sredstvo zlouporabe čiji je cilj okoristiti se nižom stopom PDV-a u Maderi, mađarski sud mora utvrditi da navedeni ugovor predstavlja potpuno umjetnu konstrukciju kojom se prikriva činjenica da se predmetne usluge u stvarnosti pružaju u Mađarskoj. Kako bi se provjerilo stvarno mjesto pružanja navedene usluge, treba uzeti u obzir objektivne elemente kao što je fizičko postojanje društva Lalib u smislu poslovnog prostora, osoblja i opreme.

S druge strane, činjenica da je direktor i jedini dioničar društva WML bio autor predmetnog znanja i iskustva te da je izvršavao utjecaj ili nadzor nad razvojem i iskorištavanjem tog znanja i iskustva nije sama po sebi odlučujuća. Također okolnost da je upravljanje financijskim transakcijama, osobljem i tehničkim sredstvima koja su potrebna za pružanje navedenih usluga bilo osigurano podugovarateljima kao i razlozi koji su mogli dovesti do toga da društvo WML daje u najam predmetno znanje i iskustvo društvu ne mogu sami po sebi dovesti do zaključka o postojanju potpuno umjetne konstrukcije.

U svakom slučaju, **sama činjenica da je ugovor o licenci sklopljen s društvom koje ima poslovni nastan u državi članici koja primjenjuje nižu redovnu stopu PDV-a od one koju primjenjuje država članica u kojoj društvo davatelj licenciije ima poslovni nastan ne može se, u nedostatku drugih dokaza, smatrati zlouporabom.**

Kao drugo, Sud je naveo da se **pravo Unije ne protivi tomu da porezno tijelo može u okviru upravnog postupka koristiti dokaze koji su prikupljeni u okviru usporednog kaznenog postupka, pod uvjetom poštovanja prava koja su zajamčena pravom Unije, posebno Poveljom.** U tom pogledu, Sud naglašava da telekomunikacijska presretanja kao i zapljena elektroničkih poruka, koje su izvršene prema društvu WML, predstavljaju ograničenja izvršavanja prava na poštovanje privatnog i obiteljskog života, te da moraju biti predviđena zakonom i izvršavana u skladu s načelom proporcionalnosti.

Na nacionalnom je sudu da provjeri je li udovoljeno tim zahtjevima, je li korištenje dokaza koji su prikupljeni na taj način od strane poreznog tijela također dopušteno zakonom te je li postojala potreba za to. On mora također provjeriti je li društvu WML u okviru upravnog postupka pružena mogućnost pristupa dokazima i da ga se sasluša o tim dokazima.

Ako nacionalni sud utvrdi da **društvu WML nije pružena ta mogućnost ili da su predmetni dokazi prikupljeni kršeći Povelju ili ako taj sud nije ovlašten vršiti tu kontrolu, on mora isključiti te dokaze i poništiti pobijanu odluku** s obzirom na to da je ona zbog toga neosnovana.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst presude](#) objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708